

Tisdagen den 10 mars 2015

P8_TA(2015)0052

Europeiska centralbankens årsrapport för 2013

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2015 om Europeiska centralbankens årsrapport för 2013 (2014/2157(INI))

(2016/C 316/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska centralbankens (ECB) årsrapport för 2013,
- med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 15,
- med beaktande av artikel 284.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 126 och 132.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0011/2015), och av följande skäl:
 - A. Enligt kommissionens vårprognos 2014 minskade BNP i euroområdet med 0,4 procent under 2013 efter en minskning med 0,7 procent under 2012, och man förväntar sig en återhämtning genom att BNP ökar med 1,2 procent under 2014 och 1,7 procent under 2015. I kommissionens höstprognos för 2014 har tillväxten reviderats nedåt, dvs. en uppskattad BNP-ökning med endast 0,8 procent under 2014 och med 1,1 procent under 2015, med fortsatta risker för avmattning.
 - B. Enligt höstprognosen ökade arbetslösheten i euroområdet från 11,3 procent i slutet av 2012 till 11,9 procent i slutet av 2013, och har legat på en hög nivå under 2014.
 - C. Arbetslösheten skiljer sig i hög grad åt mellan olika medlemsstater, med nivåer på mellan 5 och 26 procent. Ungdomsarbetslösheten är ännu högre, och uppgår till så mycket som 50 procent i vissa medlemsstater. Skillnaderna i arbetslöshetsnivåer förvärrar den ekonomiska divergensen mellan medlemsstaterna.
 - D. Medlemsstaterna bör inte ta framgångarna med programmet för direkta monetära transaktioner när det gäller att sänka låneräntorna som en förevändning för att undvika strukturreformer för att förbättra tillväxtpotentialen och uppnå finanspolitisk stabilitet på medellång sikt. Det finns en risk för att trenderna avseende sysselsättning och fattigdomsminskning inte uppnår de nationella Europa 2020-målen.
 - E. Under 2013 sänkte Europeiska centralbanken sina styrräntor i maj och på nytt i november, vilket innebar att räntan för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna minskade till 0,25 procent. Till följd av de ytterligare penningpolitiska åtgärder som meddelats sedan början av 2014 ligger nu räntan för huvudsakliga refinansieringstransaktioner på 0,05 procent och räntan på inlåningsfaciliteten på -0,20 procent.
 - F. Sänkta realräntor har varken gett hushåll och företag tillgängligare krediter eller lett till BNP-tillväxt och skapande av sysselsättning.
 - G. Eurosystemets konsoliderade balansräkning uppgick till 2 285 miljarder EUR vid utgången av 2013, vilket motsvarade en minskning på ca 25 procent under 2013.

Tisdagen den 10 mars 2015

- H. Största andelen av de tillgångar som ställdes som säkerhet i eurosyste­met under 2013 utgjordes av icke omsättningsbara tillgångar och uppgick till ca 25 procent av totalvärdet. Tillsammans med tillgångsbaserade värdepapper utgör icke omsättningsbara värdepapper ca 40 procent av samtliga tillgångar som ställts som säkerhet.
- I. Enligt kommissionens höstprognos 2014 var den genomsnittliga inflationstakten i euroområdet 1,4 procent under 2013, vilket är en minskning från 2,5 procent under 2012. Inflationen i euroområdet har fortsatt att minska sedan början av 2014, med en uppskattad nivå på 0,5 procent under 2014 och minskade i september till 0,3 procent. Inflationstakten för det totala harmoniserade konsumentprisindexet (HIKP) i vissa medlemsstater minskade till 0 procent och mindre i september 2014 och kommer att vara under målet under 2015.
- J. Låga energipriser, särskilt på olja, har varit en av de främsta orsakerna till de minskande inflationsnivåerna i euroområdet.
- K. Nivån på offentliga och privata investeringar i euroområdet har stagnerat på nivåer långt under dem som registrerades före krisen. Bland storföretagen har det varit vanligt att utnyttja situationen med billiga pengar för att genomföra återköp för egna syften i stället för att göra nya investeringar. Investeringarnas relativa andel av BNP minskade stadigt redan före krisen och fanns ett akut behov av att stärka investeringarna.
- L. Den årliga tillväxttakten i M3 har fortsatt att minska, från 3,5 procent i december 2012 till 1 procent i december 2013.
- M. Utlåningen till den privata sektorn har fortsatt att minska, med en tolv månadersförändring på - 2,3 procent i december 2013, jämfört med - 0,7 procent i december 2012. Kreditbristen för små och medelstora företag i vissa medlemsstater är ett av de huvudproblem som försenar den ekonomiska återhämtningen. Mellan 2008 och 2013 har utlåningen till små och medelstora företag sjunkit med ca 35 procent. Det är mycket viktigt att underlätta för små och medelstora företag att få lån, då de är arbetsgivare för 72 procent av arbetsstyrkan i euroområdet och skapar fler arbetstillfällen totalt än storföretagen.
- N. Finansiell fragmentering är fortfarande ett stort problem, eftersom de små och medelstora företagens upplåningskostnader är mycket högre, särskilt i länder inom euroområdet som redan har allvarliga ekonomiska problem, vilket snedvrider den inre marknaden, försenar återhämtningen och förstärker divergensen mellan länderna. Resultatet av den omfattande utvärderingen av de europeiska bankerna bör få en positiv inverkan på den rådande penningpolitiken och bankernas vilja att öka sin utlåningsverksamhet, särskilt till real ekonomin.
- O. Eurosyste­mets balansräkning har stadigt minskat under 2013, vilket återspeglar bankernas återbetalning av medlen för långfristiga refinansieringstransaktioner (LTRO).
- P. ECB-rådet beslutade i juli 2013 att ge framåtriktad vägledning, och uppgav att man förväntar sig att styrräntorna ligger kvar på nuvarande eller lägre nivå under en längre period.
- Q. Effekterna av eventuella kvantitativa lättnader inom euroområdet skulle förmodligen dämpas av banksektorns överdrivna kreditförmedling.
- R. I artikel 282 i EUF-fördraget anges det att huvudmålet för Europeiska centralbankssystemet (ECBS) ska vara att upprätthålla prisstabilitet. I artikel 127 i EUF-fördraget anges att ECBS, utan att det påverkar detta huvudmål, ska stödja den allmänna ekonomiska politiken i unionen. Genom artikel 123 i EUF-fördraget och artikel 21 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och ECB förbjuds de nationella centralbankerna och ECB att göra direktköp av skuldinstrument som emitterats av EU eller nationella myndigheter eller organ. Parlamentet påminner om att detta var ett ofrånkomligt villkor för flera medlemsstater för deras anslutning till Ekonomiska och monetära unionen. Sådana köp tillåts på sekundärmarknader.

Tisdagen den 10 mars 2015

Penningpolitik

1. Europaparlamentet noterar ECB:s snabba reaktion på en mycket problematisk situation och det faktum att penningpolitiken inriktades på att minska stressnivån på euroområdet finansmarknader och att återge investerarna förtroende för den gemensamma valutan. Parlamentet välkomnar ECB:s beredvillighet att göra precis allt som krävs för att rädda euron. Parlamentet noterar den positiva allmänna sänkningen av de nationella långräntorna – särskilt i de mest skuldsatta länderna i euroområdet – till rekordlåga nivåer sedan början av krisen. Låga räntor har inte lett till skapandet av nya arbetstillfällen och tillväxt, och det faktum att detta utblir hotar den finansiella stabiliteten.

2. Europaparlamentet noterar att utnyttjandet av de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna, refinansieringstransaktioner på medellång och lång sikt med full tilldelning till fast ränta, utnyttjandet av den marginella lånefaciliteten, likviditetsstöd i krislägen och insättningsfaciliteten samtliga låg kvar på mycket höga nivåer under hela 2013, vilket tyder på en fortgående försvagning av den penningpolitiska transmissionsmekanismen och euroområdets interbankmarknad, även om läget förbättrades väsentligt i jämförelse med tidigare år, vilket återspeglades i stabiliserade spreadar, en stegvis normalisering av interbankmarknaderna och en minskning av Target 2-obalanserna.

3. Europaparlamentet uppmuntras av att nivåerna för Target 2-obalanserna har stabiliserats under hela 2013. Parlamentet framhåller särskilt att Target 2-systemet har spelat en avgörande roll för att skydda integriteten för euroområdets finansiella system.

4. Europaparlamentet fortsätter att vara djupt oroat över att den ekonomiska aktiviteten fortsätter att vara svag, med euroområdet som under 2013 hade en negativ BNP-tillväxt för andra året i rad, med svag BNP-tillväxt under de första tre kvartalen 2014, och med en så hög arbetslöshet i många medlemsstater i euroområdet att den hotar euroområdets stabilitet och underminerar det folkliga och politiska stödet för det europeiska projektet.

5. Europaparlamentet oroar sig för att inflationstakten i euroområdet har fortsatt att minska sedan 2011 och konstaterar att det finns skillnader i inflationstakten mellan medlemsstaterna. Parlamentet betonar det stora gap som vi ser i dag mellan ECB:s explicita mål att hålla inflationstakten under men nära 2 procent på medellång sikt och den nuvarande inflationstakten som nästan är noll och till och med under noll i flera länder inom euroområdet. Parlamentet känner oro när ECB:s ordförande erkänner att de rådande deflationstrenderna skulle kunna leda till att de medel- till långfristiga inflationsförväntningarna punkteras.

6. Europaparlamentet anser att de pågående balansräkningsjusteringarna inom de finansiella och icke-finansiella sektorerna, kombinerade med hög arbetslöshet, fortsatte att dämpa den ekonomiska aktiviteten i euroområdet 2013.

7. Europaparlamentet observerar uppmärksamt eventuella risker för deflation. Parlamentet påminner om att en inflationstakt på nära noll i euroområdet skadar penningpolitikens effektivitet. Parlamentet förstår att ECB anser att det är kortsiktiga effekter som ligger bakom den mycket låga inflationen, och hoppas att det medelfristiga målet kommer att uppfyllas utan deflation. Parlamentet noterar dock att inflationsprognoserna för 2015 och 2016 reviderades ned ytterligare av ECB (med mellan 0,1 och 0,2 procent).

8. Europaparlamentet påpekar att den inflation under riktmärket som förutspås för de kommande åren kommer att påverka skuldminskningssprogrammen i flera medlemsstater.

9. Europaparlamentet framhåller att det, med tanke på möjligheten av ytterligare akkommoderande politik, t.ex. kvantitativa lättnader, och de pågående rättsliga prövningarna i samband med OMT-programmet, är ytterst viktigt att ha rättslig klarhet och säkerhet så att dessa instrument kan genomföras effektivt. Parlamentet hänvisar till förslaget till avgörande från EU-domstolens generaladvokat Pedro Cruz Villalón av den 14 januari 2015 i mål C-62/14.

10. Europaparlamentet understryker att låga lånekostnader för medlemsstaterna går hand i hand med ökande offentlig skuldsättning, i många fall nära eller över 100 procent av BNP, och varnar för att en ny kris skulle kunna innebära att finansmarknaderna börjar omvärdera riskerna.

11. Europaparlamentet påpekar att ECB:s prognoser från 2013 inte hade förutsett den nuvarande kombinationen av nolltillväxt och en mycket låg inflation, och till och med deflationstendenser. Parlamentet begär mot denna bakgrund att de nuvarande prognoserna om större ekonomisk tillväxt och högre inflation under 2015 och 2016 ska ses med försiktighet.

Tisdagen den 10 mars 2015

12. Europaparlamentet anser att svaga balansräkningar inte bara påverkar banker, utan att de även har negativa återverkningar på företag och andra aktörer inom den privata sektorn, eftersom brist på kapital och finansiering hämmar företagens förmåga att förbli konkurrenskraftiga, växa och i sista hand upprätthålla och skapa sysselsättning.

13. Europaparlamentet anser att det är av yttersta vikt att man skapar förutsättningar så att investeringarna, både offentliga och privata, i euroområdet återupptas, och tar hänsyn till att investeringarna ännu inte har kommit igång trots att ECB fortsätter med sina åtgärder för att bibehålla gynnsamma finansieringsvillkor. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att ta itu med de bakomliggande orsakerna till den finansiella fragmenteringen, t.ex. divergerande riskstrukturer som gör det dyrare att låna i de respektive länderna. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna att införa lämpliga strukturreformer för att återskapa en företagsvänlig miljö, särskilt genom att genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

14. Europaparlamentet uppmanar ECB att inom sin policy för en utökad balansräkning överväga att köpa EIB:s projektobligationer som finansierar några av de mer produktiva investeringarna i euroområdet, särskilt de projekt som kommissionen efter en kostnads-nyttoanalys har valt ut p.g.a. deras europeiska mervärde, särskilt TEN-T-projekt inom energi och transporter och projekt som avser den digitala inre marknaden.

15. Europaparlamentet konstaterar att ECB:s ordförande Draghi i sitt tal vid det årliga centralbankssymposiet i Jackson Hole den 22 augusti 2014 uppgav att vi behöver åtgärder på båda sidorna av ekonomin och noterade följande: Politiken för den aggregerade efterfrågan måste åtföljas av nationella strukturreformer och politikåtgärder. På efterfrågesidan kan och bör penningpolitiken spela en central roll, vilket för närvarande betyder en ackommoderande penningpolitik under en längre tidsperiod. Det finns ett utrymme för finanspolitiken att spela en större roll vid sidan av penningpolitiken, samtidigt som man måste ta hänsyn till de offentliga skuldernas hållbarhet. Det behövs en omorientering av de offentliga investeringarna för att stimulera ytterligare privata investeringar och underlätta strukturreformer, men man måste också fokusera på lämpliga penningpolitiska åtgärder.

16. Europaparlamentet håller med Draghi om att den nuvarande flexibiliteten i samband med stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser skulle kunna utnyttjas för att bättre åtgärda den svaga tillväxten och skapa utrymme för kostnaderna för välbehövliga strukturreformer.

17. Europaparlamentet håller med Draghi om att det finns utrymme för att skapa en mer tillväxtvänlig sammansättning av finanspolitiken och att sänka skattetrycket på ett budgetneutralt sätt.

18. Europaparlamentet håller med Draghi om att kompletterande insatser på EU-nivå också verkar nödvändiga för att garantera både lämpliga samlade positioner och ett omfattande program för offentliga investeringar.

19. Europaparlamentet noterar att ECB, förutom att minska sina styrräntor och öka sina refinansieringstransaktioner, har antagit innovativa instrument såsom riktade långfristiga refinansieringstransaktioner (TLTRO) och nya kommunikationsstrategier såsom framåtriktad vägledning.

20. Europaparlamentet anser att transmissionsmekanismen inte fungerar på ett korrekt sätt och att de penningpolitiska instrument som ECB använt sedan början av krisen, även om de är en välkommen lättnad på finansmarknader i kris, inte i sig kan vara effektiva när det gäller att bekämpa finansiell fragmentering, stimulera tillväxten eller förbättra situationen på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar ECB att se till att dess politik bättre anpassas till den reala ekonomin, särskilt när det gäller små och medelstora företag.

21. Europaparlamentet anser att de positiva effekterna av ECB:s beslut att sänka styrräntorna är begränsade på grund av den penningpolitiska transmissionsmekanismens kraftiga försämring. Parlamentet påminner om att mycket låga räntenivåer på lång sikt orsakar snedvridningar inom företagssektorn och kan skada privata spar- och pensionssystem.

22. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som ECB meddelade i juni 2014 och som syftar till att stärka den penningpolitiska transmissionsmekanismens funktionssätt. Parlamentet noterar att man genom TLTRO-åtgärder, för första gången, inrättar en länk mellan bankernas utlåning till den icke-finansiella privata sektorn och den refinansiering som bankerna kan begära. Parlamentet hoppas att resultaten i samband med översynen av tillgångarnas kvalitet kommer att stärka de europeiska bankernas användning av TLTRO-åtgärder och därmed främja överföringen av likviditet till realekonomin.

Tisdagen den 10 mars 2015

23. Europaparlamentet noterar att ECB har meddelat att man kommer att köpa tillgångssäkrade värdepapper (ABS) och säkerställda obligationer för att öka TLTRO-åtgärdernas kreditgivande kraft. Parlamentet betonar att sådana transaktioner på ABS-marknaden måste vara tillräckligt betydande för att påverka utlåningsräntorna för små och medelstora företag, minska fragmenteringen och vara transparenta så att de inte utgör en alltför stor risk för ECB:s balansräkning.

24. Europaparlamentet oroar sig över den betydande fragmenteringen av lånevillkoren för små och medelstora företag i euroområdet och det befintliga gapet mellan den finansieringsnivå som beviljas små och medelstora företag och de nivåer som beviljas större företag. Parlamentet hävdar bestämt att dessa långvariga problem inte behandlas på ett korrekt sätt genom ECB:s nyligen aviserade åtgärder för att främja bankernas utlåning, och att ECB bör undersöka de bakomliggande faktorer som förhindrar de små och medelstora företagens tillgång till krediter. Parlamentet uppmanar ECB att undersöka om detta gap har någon koppling till koncentrationen i banksektorn.

25. Europaparlamentet betonar att ECB:s balansräkning, i och med de åtgärder som meddelades i juni 2014, förväntas gå mot samma storlek som i början av 2012. Parlamentet noterar att denna förväntade ökning kräver stor vaksamhet från ECB:s sida med tanke på de kreditrisker ECB i slutändan tar.

26. Europaparlamentet anser att det totala belopp indirekta subventioner som hittills har tillhandahållits gradvis bör återkrävas till förmån för skattebetalarna så fort den ekonomiska situationen återigen normaliseras.

27. Europaparlamentet noterar att ECB vid upprepade tillfällen förklarat att man är villig att använda okonventionella instrument inom ramen för bankens mandat, och ändra storlek eller sammansättning på sina interventioner, i händelse av en alltför lång period med låg inflation. Parlamentet fortsätter att vara öppet för att använda ytterligare okonventionella åtgärder, men betonar att dessa åtgärder inte kommer att vara tillräckliga utan den rätta mixen av penningpolitik, investeringar och strukturreformer.

28. Europaparlamentet betonar att man inte bör överskatta effekten på den reala ekonomin av de okonventionella penningpolitiska åtgärder som för närvarande används. Parlamentet betonar att dessa åtgärder är tillfälliga till sin karaktär och syftar till att ge medlemsstaterna tid att konsolidera sin finansiella situation och genomföra de strukturreformer som behövs för att stimulera ekonomisk tillväxt och förbättringar på arbetsmarknaden.

29. Europaparlamentet noterar att en icke standardmässig penningpolitik under en längre period kan öka snedvridningarna på kapitalmarknaden. Parlamentet ber ECB att hitta rätt balans mellan risken med ett för tidigt utträde ur ackommoderande penningpolitik och riskerna och kostnaderna till följd av de snedvridningar som en sådan politik kan leda till. Parlamentet ber därför ECB att anpassa den icke standardmässiga politiken för att begränsa sådana snedvridningar.

30. Europaparlamentet påminner om att penningpolitiken i sig inte kan stimulera den aggregerade efterfrågan om den inte kompletteras med tillräckliga finansiella och strukturella reformer och politik på nationell nivå.

31. Europaparlamentet betonar i enlighet med erfarenheterna från åren före krisen att en stabil inflationstakt, i enlighet med det medelfristiga mål som fastställts av ECB, kan vara knuten till en ohållbar privat skuldtutveckling och att man därför måste hantera tillgångsbubblor och kredittillväxt även när prisstabiliteten är säkrad.

32. Europaparlamentet påminner om att ECB:s oberoende i samband med utövandet av penningpolitiken, i enlighet med vad som fastslås i fördragen, är av största vikt för målet att garantera prisstabilitet, dvs. att hålla inflationen nära men under 2 procent. Parlamentet påminner om att alla regeringar och offentliga nationella myndigheter också bör avstå från att be ECB att vidta åtgärder.

33. Europaparlamentet påminner om att alla ledamöter i ECB:s allmänna råd ska respektera de beslut som fattats och som är konfidentiella, utom om det har beslutats att de ska offentliggöras.

34. Europaparlamentet uppmanar ECB att ta ett steg tillbaka i sin roll inom trojkan för att stärka sitt oberoende i förhållande till politiska beslut.

Tisdagen den 10 mars 2015

35. Europaparlamentet påminner om att det i artikel 127 i EUF-fördraget anges att ECB, utan att åsidosätta sitt huvudmål, ska stödja den allmänna ekonomiska politiken i unionen, vilket ytterligare anges i artikel 282 i EUF-fördraget. Parlamentet betonar i detta sammanhang den monetära dialogens betydelse.

36. Europaparlamentet betonar att en tydlig åtskillnad mellan den penningpolitiken och finanspolitiken innebär att de monetära myndigheterna inte bör subventionera institut som får tillgång till likviditet eftersom tillhandahållandet av sådana subventioner faller inom ramen för finanspolitiken.

37. Europaparlamentet beklagar att ECB har överskridit sitt fördragsbaserade mandat, enligt vad som anges i de skrivelser som ECB:s före detta ordförande skickade till Spaniens, Italiens och Irlands regeringar.

38. Europaparlamentet välkomnar det steg framåt som ECB tagit i och med beslutet att offentliggöra protokollsammanfattningarna från sina möten och välkomnar att denna praxis inleds i januari 2015. Parlamentet välkomnar att denna begäran, som parlamentet lagt fram i alla sina årliga betänkanden om ECB, har beaktats av ECB-rådet.

39. Europaparlamentet anser att centralbanker i hela världen bör arbeta aktivt för att undvika politik som skulle leda till negativa spridningseffekter för andra. Parlamentet noterar att vissa centralbanker uppmanar andra centralbanker att beakta potentiella negativa spridningseffekter av penningpolitik lång tid efter det att de unilateralt har genomfört sin egen politik.

40. Europaparlamentet anser att färsk information som kommit till kännedom visar vikten av att man i framtiden använder likviditetsstöd i krislägen försiktigt. Det kan inte på nytt accepteras att en medlemsstats banksektor på det här sättet skuldsätter sig till en betydande procentandel av sin BNP.

41. Europaparlamentet uppmanar ECB att fortsätta att förbättra sin jämställdhetspolitik när det gäller utnämningar för att åtgärda den nuvarande klyftan. Parlamentet välkomnar utnämningen av Danièle Nouy som chef för tillsynen av den europeiska banksektorn, särskilt för hennes goda meriter och utmärkta meritförteckning.

42. Europaparlamentet anser att större uppmärksamhet på tillväxt och offentliga investeringar (såsom det investeringspaket på 300 miljarder euro som kommissionens ordförande Jean Claude Juncker föreslagit) skulle komplettera ECB:s politiska insatser för att öka sysselsättningen och tillväxten i Europa.

Finansiell stabilitet

43. Europaparlamentet välkomnar att den gemensamma tillsynsmekanismen, bankunionens första pelare, började fungera fullt ut den 4 november 2014. Parlamentet påpekar att detta avgörande steg i det europeiska finansiella samarbetet uppnåddes tack vare det framgångsrika fullbordandet av det förberedande arbetet, inbegripet översynen av tillgångarnas kvalitet. Parlamentet tackar ECB för att banken utnyttjar sin trovärdighet för att stödja det europeiska banksystemet. Parlamentet understryker att ECB:s tillsynsuppdrag och penningpolitiska uppdrag inte får blandas ihop.

44. Europaparlamentet noterar att översynen av tillgångarnas kvalitet och stresstestet som genomfördes av Europeiska bankmyndigheten (EBA) i samarbete med den gemensamma tillsynsmekanismen har visat på bestående brister i det europeiska banksystemet. Parlamentet hoppas att resultatet på rätt sätt har beaktat alla risker för att undvika en "japanifiering" av den europeiska bankverksamheten, och ständigt växande lån som är omöjliga att betala tillbaka.

45. Europaparlamentet anser att ECB har ett stort ansvar för att se till att framtida bankrekapitaliseringar görs genom skuldnedskrivning när det är svårt eller omöjligt att få tillträde till marknaderna.

46. Europaparlamentet uppmanar ECB att i sin dagliga verksamhet garantera en fullständig avgränsning mellan penningpolitiken och bankens roll som tillsynsmyndighet för bankerna.

47. Europaparlamentet betonar att den gemensamma tillsynsmekanismen syftar till att säkra förtroendet för euroområdet banksektor, och därmed till att säkra den finansiella stabiliteten. Parlamentet påminner om att den nya gemensamma tillsynsmekanismens demokratiska ansvarsskyldighet gentemot parlamentet är mycket viktig för att garantera det nya övervakningssystemets trovärdighet. Parlamentet betonar därför vikten av det interinstitutionella avtalet mellan parlamentet och ECB från november 2013 om det praktiska genomförandet av demokratiskt ansvarsutkrävande inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen, och om dess fullständiga genomförande.

Tisdagen den 10 mars 2015

48. För att skuldnedskrivningar ska bli mer trovärdiga och effektiva anser Europaparlamentet att EU-lagstiftningen bör gå mot att avgränsa de mer riskabla investeringstransaktionerna från traditionell bankverksamhet.

49. Europaparlamentet anser att de senaste stresstesten tydligt visar på de nuvarande interinstitutionella systemens begränsningar eftersom ett scenario med deflation inte övervägdes i testen trots att sådana deflationsrisker är långt ifrån anekdotiska.

50. Europaparlamentet noterar att euroområdets banker, trots en relativt låg lönsamhet, har fortsatt att stärka sin kapitalsituation genom en kombination av ökat kapital och mindre riskvägda tillgångar samt genom offentligt stöd. Parlamentet betonar att kapitalökningar i flera fall genomfördes inom ramen för medlemsstaternas program för ekonomiskt stöd.

51. Europaparlamentet oroar sig över att många av euroområdets banker fortfarande är beroende av centralbanksfinansiering. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att inrätta en kapitalmarknadsunion, för att minska det alltför stora beroendet av banksystemet för euroområdets ekonomier.

52. Europaparlamentet framhåller att en förbättrad styrning av bankerna ökar förtroendet för banksektorn, vilket också bidrar till den finansiella stabiliteten.

53. Europaparlamentet påpekar att verksamhet med statspapper fortfarande utgör en viktig vinstkälla för bankerna i euroområdet, även om utlåningen till den icke-finansiella privata sektorn fortsätter att vara svag. Parlamentet anser att man bör skynda på det tekniska och lagstiftningsrelaterade arbetet avseende risker kopplade till offentliga skulder. Parlamentet uppmanar ECB att varna de banker som fortsätter att öka sitt innehav av statspapper samtidigt som de minskar krediterna till den privata sektorn.

54. Europaparlamentet välkomnar kommissionens lagstiftningsförslag om strukturreformen av bankerna. Parlamentet noterar att liknande reformer redan har genomförts i flera medlemsstater. Parlamentet uppmanar ECB att samarbeta med de andra relevanta institutionerna för att uppnå en hållbar strukturreform på EU-nivå för att sätta stopp för subventioner till stora finansinstituts handelsverksamhet och skapa lika villkor för finansiella tjänster.

55. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma resolutionsmekanismen (SRM), bankunionens andra pelare, kommer att träda i kraft i början av 2015. Parlamentet betonar behovet av att fortsätta utveckla bankunionens tredje pelare.

o

o o

56. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska centralbanken.